

indretning henhører således under miljøbeskyttelseslovens område.

Princippet om anvendelse af renere teknologi skal også ses i sammenhæng med de stadig voksende problemer med bortskaffelsen af affald.

Den ændrede formålsbestemmelse i Kemikalieloven åbner mulighed for, at kemiske stoffer og produkter, som giver problemer i forbindelse med affaldsbortskaffelsen, kan blive erstattet af stoffer og produkter eller metoder, som begrænser disse problemer. (Jf. bemærkningerne til §§ 1 og 2).

De hidtidige anvendelsesreguleringer i Kemikalieloven har fortrinsvis været koncentreret om særlig farlige eller særlig skadelige stoffer og har som udgangspunkt været et generelt forbud mod salg eller anvendelse af disse stoffer. Med de nye bestemmelser i forslagets kapitel 6 bliver der mulighed for - i takt med den øgede viden om renere teknologi og forurening i forbindelse med affaldsbortskaffelse - at fastsætte regler, der begrænser anvendelsen af miljø- eller sundhedsmæssigt betænkelige kemiske stoffer m.v. til de områder, hvor de er teknologisk nødvendige.

Erfaringen med lovens administration har vist, at der er behov for at regulere salg og anvendelse af andet end identificerede og navngivne enkeltstoffer. Lovforslaget åbner derfor muligheder for, at der i visse tilfælde bør ske en regulering ikke alene af navngivne stoffer og produkter, men også af stoffer og produkter med visse nærmere angivne egenskaber.

Baggrunden for denne ændring er erkendelsen af, at reguleringer af et enkelt navngivet stof indebærer en mulighed for, at der ukontrolleret kan foretages en udskiftning af det regulerede stof med andre stoffer, som har samme farlige egenskaber, men som ikke i kemisk forstand er nøjagtig identisk med det forbudte eller regulerede stof.

Behovet for en sådan bredere regulering af kemiske stoffer og produkter er erkendt i international sammenhæng. EF har således anvendt denne reguleringsmetode i forslaget til 8. ændring af direktivet om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater og i direktivet om sikkerhedskrav til legetøj. (Jf. bemærkningerne til kapitel 6, særlig §§ 30 og 30 c).

Lovforslaget indholder, i overensstemmelse med principperne i Miljøbeskyttelsesloven, en bestemmelse om, at producenter og importører selv skal kontrollere overholdelsen af krav fastsat med hjemmel i loven - egenkontrol.

Princippet »forurenere betaler« indføres hermed også i denne lov. Myndighedernes tilsyns- og kontrolopgaver forenkles herved og forskydes fra at væ-

re en aktiv laboratoriemæssig kontrol af, at gældende regler er overholdt til en kontrol med, at virksomhederne har opfyldt deres forpligtelse til at udføre egenkontrol.

I lighed med principperne i Miljøbeskyttelsesloven foreslås loven ændret således, at overholdelse af regler udstedt med hjemmel i loven kontrolleres ved hjælp af egenkontrol. (Jf. bemærkningerne til kapitel 8, særlig § 38 d).

Det er endvidere et hovedprincip i lovforslaget, at der i videst muligt omfang skal tilvejebringes mulighed for en samordnet og forenklet indsats på miljøområdet, for så vidt angår reguleringen af kemiske stoffer og produkter. Således åbner lovforslaget mulighed for, at der med hjemmel i Kemikalieloven kan stilles krav om anvendelse af mindre forurenende stoffer, produkter eller metoder i virksomheder m.v., hvorved det på længere sigt forventes, at der kan ske en forenkling af godkendelsesordningen efter Miljøbeskyttelseslovens kapitel 5, for så vidt angår sådanne virksomheder.

Tilsvarende åbner lovforslaget mulighed for, at der kan ske en koordineret og forenklet tilsynsindsats på miljøområdet. Efter lovforslaget kan der således henlægges tilsynsopgaver efter Kemikalieloven til kommuner eller amtskommuner, som har tilsynsbeføjelserne efter Miljøbeskyttelseslovens regler (jf. bemærkningerne til kapitel 10, § 46).

Som et nyt virkemiddel foreslås det at indføre en særlig positiv miljømærkeordning. Miljømærket skal give forbrugerne en nem og pålidelig information om, at den pågældende vare opfylder væsentlige miljøkrav. Samtidig vil miljømærkeordningen tilskynde producenter og forhandlere af de pågældende varer til at udvikle og markedsføre mere miljøvenlige varer og produkter. (Jf. bemærkninger til kapitel 2a).

Som følge af EF-domstolens dom af 14. oktober 1987 (278/85) om anmeldeordningen er den danske anmeldeordning bragt i overensstemmelse med EF's anmeldeordning. Desuden er hele kapitlet gennemgået og reglerne forenklet.

Anmeldeordningen er udformet som bemyndigelsesbestemmelser, der giver mulighed for justeringer som følge af EF's regler på området, som er under stadig forandring. (Jf. bemærkningerne til kapitel 3, §§ 11 og 12).

Lovforslaget indeholder ændrede regler om klageadgang. Ændringerne i reglerne om klageadgang skal ses på baggrund af de ændrede regler om anvendelsesreguleringer, renere teknologi m.v., som er omtalt ovenfor. Disse regler betyder, at en større kreds kan blive berørt af reguleringer efter loven. Udover den umiddelbare adressat for afgørelsen kan en afgørelse